

Молодий БУКОВИНЕЦЬ

ОРГАН ЧЕРНІВЕЦЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ЩИРІСТЬ І НАТХНЕННЯ

На черговому засіданні клубу «Черемшина» відбувся творчий звіт молодих чернівецьких художниць Л. Ревуцької та В. Прокопенко. З думками про виставку їхніх робіт, що була влаштована в редакції газети «Молодий Буковинець», ділиться мистецтвознавець Тетяна ДУГАЄВА.

Творчий манері Любові Ревуцької та Валентини Прокопенко характерні схвильований, поетичний погляд на світ, захопаність у природу, в людину праці. Художниці в активному пошуку оригінальних тем і образів, їх своєрідного втілення в образотворчому мистецтві.

Л. Ревуцька виявляє свій нахил до камерного, ліричного пейзажу, натюрморту. При цьому вона працює в різних техніках: пише олією, гуашшю пером, а окремі роботи виконує акварельними фарбами, пастеллю. Творам художниці притаманний вдумливий підхід до зображення природи. Уважно вимальовує вона красу рідної землі, уквітчаної юними травами, метеликами («Літо», «Трави»).

Зовсім недавно Люба почала працювати в техніці

офорту. Твори «Осінній день», «Перед світанком» та інші позначені точною передачею настрою шляхом вмілої організації простору та м'якого світло-тіньового моделювання.

Молода художниця робить лише перші кроки. Та вже помітне певне уміння відтворювати власне ставлення до зображуваного, осмислювати побачене й пережите. В цікавому портреті скрипача глядачі не знайдуть простого копювання природи. Одухотворене, емоційно насажене обличчя... Щойно пригасла музика. Тут маємо спробу заглиблення у внутрішній світ людини-митця.

Привертають увагу й малюнки, нав'язані поезіями видатного російського поета Олександра Блока. Ревуцька вслід за поетом нама-

гається висловити свої погляди про суть людського щастя, призначення художника...

Мабуть, кожному знайоме оте щемливе почуття радості й широго захоплення, що народжується від спілкування з природою отчої землі. Саме про це і розповідають пейзажі Валентини Прокопенко.

Художниця обирає такі краєвиди, де є можливість помилуватись безкінечною далечинною, барвистою грою сонячного світла на гілках дерев («Осінь в Седнів»), віддзеркаленням неба в течії річки, красою зимового вечора («Тиша»).

В «Пробудженні», що наче б напоєна дзвінком і прозорим весняним повітрям, а також в ряді осінніх пейзажів простежується намагання художниці досягнути таємниці створення виразної кольорової гами. Вдалися їй і натюрморти.

Більшість живописних творів Валентини виконана олійними фарбами. Разом з тим, вона шукає інші шля-

хи художнього самовираження. Пробує свої сили в кераміці. Працюючи головним художником швейно-галантерейної фабрики, створює малюнки, по яких виготовляють барвисті хустки.

Розглядаючи творчий лорбок Л. Ревуцької та В. Прокопенко, мабуть, варто висловити й деякі застереження. Так, частина їхніх робіт потребує більш заглибленого творення образів, чіткішої композиційної побудови, поліпшення технічної вправності.

Попереду в молодих художниць нові пошуки. І передовсім — невтомна, цілеспрямована праця: вдосконалення майстерності, віднайдення своїх доріг в царині образотворчого мистецтва.

НА ФОТО:

1. В. Прокопенко. Натюр-морт (олія).
2. В. Прокопенко. Зима (олія).
3. Л. Ревуцька. Осінній день (офорт).

Фоторепродукції
В. БАЛАЦЬКОГО.